

32 KLEUR-BLADZIJDEN

KUIFJE

HET WEEKBLAD VOOR JONGENS VAN 7 TOT 77 JAAR

8 F.

IN NEDERLAND 60 Cts

36

DE VAKANTIE IS GEDAAN...
NU TERUG NAAR SCHOOL!...

Lees in dit nummer twee volledige tekenverhalen :
SULLY door Fred Funcken, MEESTER MUS door Bob de Moor

Onder Ons!

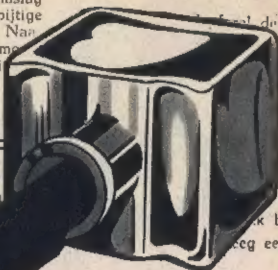
ONZE GROTE FOTOPRIJSVRAAG

werd gesloten op 31 augustus jl. Wij hebben sedert twee maanden een enorme stapel prachtige foto's toegezonden gekregen. Onze jury heeft veel werk om er de mooiste uit te halen. Binnenkort publiceren wij de namen van de laureaten.

EEN BERICHT VOOR ONZE PENNEVRIENDEN

JONGENS en meisjes uit het buitenland worden verzocht hun volledig adres steeds in drukletters op hun brief en hun omslag aan te duiden, ten einde spijtige vergissingen te voorkomen. Naar «juiste» adressen raden is onme... lijk dus, beste vrienden ui... buitenland, schrijf altijd jullie naam en volledig adres *in drukletters*.

DE POSTBODE

...de dood ... een ... een ... we- ...woon. ...golf- ...krant... ...spron- ...k bij een ...eg een bal-

BLIKSEMAFLEID...

DE rechters ... (Spanje) ... len in ee... tien k... ren ... h... den ... vangen door een ... stokken. Je lacht? Het is ...

JE BENT VA... ...SLOTEN

deel te nemen aan *onze grote foto... vraag*, die met talrijke mooie p... bekroond ... foto ... pri...

...

A. LE... ...ELE, die een paar ... geleden vier ... joen ... met ee... nostiek, won, ...ma-trie van Ip... ...Brit-tannië, waar ... ...ert verschil-lende jaren verpleegd wordt, te verlaten.

DE POSTBODE

ANDRE BORREMANS, steenweg op Brussel, 65, Halle, *zou willen korresponderen met Kuifjeslezers van 16 tot 18 jaar, houdend van sport, muziek, dans en lezen. Men mag hem schrijven in het Nederlands of in het Frans. André heeft een voorkeur voor lezers uit België en Nederland.*

KUIF...

...ERE nacht za... ...rschrikking on... ders ... valse ... den ... wo...

...blik ... ...retje op een paar ... de stad zal moeten stallen...

...uto's ...e dag ... niet al- ...ons maar onze buren. ...genoeg zijn ...n niet uit ...ebouwd ... en ...te ...or ...ge- ...r en ...sluizen, ...ssel een ...ebouwd. ...reeds ...d en ...en de ...t zijn au- ...mt, wenst ... te par- ...meteen ...op de ...je vin- ...vinden ...lijker en ...ar wordt ...omobilist. ...an ...omo- ...zo'n vak ... vraagt wan- ...wagen terug wil krijgen. De ketting rolt slechts heel langzaam !

Terug naar school

EENS te meer ga je naar school. Nu vind je dat misschien vervelend, maar later wanneer je een volwassen man zult zijn, zul je soms met ontroering terug denken aan de jaren, toen je tot moeders wanhoop ettelijke broeken op de schoolbanken hebt versleten.

Alle mannen, zonder uitzondering, aanzien de schooltijd als de heerlijkste tijd van hun leven, en ontelbaar zijn de schrijvers die hun vroege jeugdherinneringen later met heimwee vertellen. Je moet maar even denken aan Ernest Claes en zijn «De Witte» en «Jeugd».

Ik hoop dat je het nieuw schooljaar met goede moed, veel wilskracht en ijver zult beginnen, en dat je enkele goede, trouwe vrienden zult vinden in je nieuwe klas... En ik hoop eveneens dat je het met je nieuwe leraar opperbest zult stellen !

Kuifje

FAMILIENIEUWS

FRANK JANS, van Antwerpen, stuurde mij een doolhof. Heb je die zelf gemaakt, Frank, of heb je die ergens afgetekend nadat je hem opgelost hadt? Laat mij dat eens weten. Met beste dank bij voorbaat.

★

HERBERT en ERIC MAES zijn twee trouwe Kuifjeslezers, want toen ze met vakantie waren te Napels, hebben ze niet vergeten mij een kaartje te sturen. Dat is waarlijk zeer vriendelijk, jongens. Beste dank !

★

WIM HOUBRECHTS bezocht Fontainebleau en stuurde mij van uit deze historische Franse stad eveneens een kaartje met twee prachtige postzegels.

★

ANNIE DE MAERE zond mij een kaartje uit De Panne, waar ze verschillende mooie weken heeft doorgebracht. Beste dank, Annie.

★

JACQUES RABAEY, van Adinkerke, was aangenaam verrast, toen hij op zijn verjaardag het kaartje kreeg dat al onze klubleden die jarig zijn wordt toegestuurd. Ik hoop dat wij je nog vele kaartjes zullen mogen zenden, Jacques !

★

DE AVONTUREN VAN CHICK BILL DE COWBOY

DE GOUDMIJN VAN DOG BULL

Dog Bull begeeft zich naar de notaris van Pancho City teneinde zijn goudmijn te kunnen in bezit nemen...

(Wordt voortgezet.)

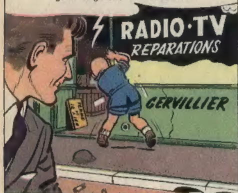

JARI en de KAMPIOEN

door **RAYMOND REDING**

Michel kwam zijn vriend Jari halen, die bij een kennis een boeiende televisierelais van een tennis-match volgde...

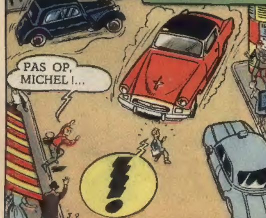

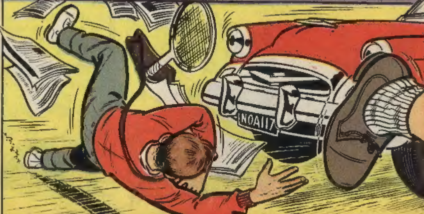

DE SPOORPIRATEN

DOOR R. MACHEROT

De trein moest stoppen in het midden van de woestijn. De handlangers van Anthraciet voeren iets in het schild...

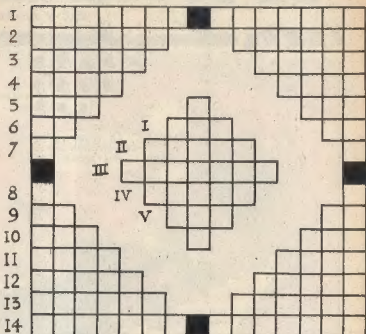

Je vindt Chlorophyl en Minimum grappig, maar heb je reeds het album « Chlorophyl en de Samenzweerders » gelezen?

SPEEL MET ONS MEE

WONDERKADER EN TOVERRUIT

DE TEST VAN DE WEEK

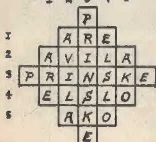

BEN JE RECHTVAARDIG ?

	Ja	Neen
1. — Een klasgenoot waarvan je niet houdt wordt van een kattekwaad beschuldigd. Je weet dat hij niet schuldig is en dus verdedig je hem ? ...	......	......
2. — Wanneer je een taart of ander lekkers moet verdelen, zorg je ervoor dat al de stukken even groot zijn ?	......	......
3. — Je wil niet dat men iemand uitsluit omwille van zijn armoede, zijn lelijkheid, of ziekte ? ...	......	......
4. — Je verdraagt niet dat het steeds dezelfden zijn die aangeduid worden om te antwoorden, een spel te leiden of een rol te spelen ?	......	......
5. — Je neemt een straf aan, als je weet dat je ze verdiende en ze rechtvaardig is ?	......	......
6. — Je bent steeds onpartijdig wanneer je als scheidsrechter moet optreden ?	......	......
7. — Je bent van oordeel dat een ware leider in alle omstandigheden rechtvaardig moet zijn ?	......	......
8. — Je bent van mening dat men rekening moet houden met de afwezigen wanneer er iets (bv. speelgoed of boeken) uitgedeeld wordt ?	......	......
9. — Je tracht steeds de onrechtvaardigheid, die je hebt begaan, te herstellen	......	......
10. — Wanneer je beste vriend onrechtvaardig is voor je vijand, geef je je vriend ongelijk ?	......	......
Totaal	......	......

WONDERKADER : De woorden links en rechts van het kader hebben met mekaar geen enkele betrekking. Van nummer 1 tot nummer 7 dienen woorden te worden ingevuld, samengesteld uit dezelfde letters min één; van nummer 8 tot nummer 14 woorden met dezelfde letters plus één; de in te vullen woorden dienen te beantwoorden aan de volgende bepalingen :
1. Brengt licht in huis. - zijn schuld voldoen. — 2. Leurder. - Geluid maken door schapen. — 3. Nestel voor schoenen. - Voordeel aanbrengen. — 4. Tooit de vogels. — Zeer gekende vuurspuwende berg in Sicilië. — 5. Niet dichtbij. - Daarmee vangt men vogels. — 6. Daar. - Verbindt delen van een zin. — 7. Excellentie (afk.). - Noord (afk.) — 8. Romeins cijfer 80. - Ampère (afk.). — 9. Muzieknoot. - Vader. — 10. Roem. - Om spek in te braden. — 11. Innig. - Grondtekening, plattegrond. — 12. Kubieke meter. - Raken aan, grenzen. — 13. Overblijven. - Schilderij op hout. — 14. Pogen, met kracht trachten. - Donkere hemelbol, zoals onze aarde.

TOVERRUIT : De toverruit, in 't midden, is gans onafhankelijk van het wonderkader. Horizontaal en vertikaal dezelfde woorden invullen, met de volgende betekenis : I. Tovergodin. — II. Godin der bloemen. — III. Hem werd door zijn volk een standbeeld opgericht aan de boorden der Leie. — IV. God der liefde. — V. Indien, ingeval.

EN HIERNAAST VINDEN JULLIE DE OPLOSSING VAN VORIGE WEEK

DE ZONEN VAN LAMBIK

WAAROM VROUWEN GEEN SOLDAAT WORDEN

— Waarom worden vrouwen geen soldaat, pa ? vroeg Jef.

— Soldaten moeten gehoorzamen, jongen, antwoordde zijn vader.

OP SCHOOL

— Ik heb niet veel goeds van je gehoord, Karel, zei de meester.

— U moest horen, meester, wat de jongens van u vertellen !

Mopjes ingezonden door Eddi Roomis, Antwerpen.

Het GOUD van SNAKE RIVER

Buffalo Bill werd door de regering met een moeilijke taak belast. Hij moet de goudzoekers van de oevers van Snake River verjagen...

Een geheimzinnig geval

1 TOEN Buffalo Bill en Hickok vijf minuten later het hotel verlieten waar Thomas Gordon logeerde, konden zij in de verste verte niet vermoeden dat hun gesprek was afgeluisterd door een geheimzinnig personage, dat achter de deur had post gevat. Een minuut vóór de afloop van het onderhoud was de spion buiten gelopen om zijn handlanger te ontmoeten in een naburig saloon: « De chef had gelijk, Sam, zei hij, Gordon is een gezant van de regering. Je vertrekt morgen naar Snake River om Harrisson van de komst van Cody te verwittigen. Die vervloekte kerel zal een fijn onthaal krijgen! Ik zal me wel om Gordon bekommeren. Wij houden niet van regeringsafgevaardigden in deze streek!... »

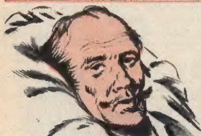
2 EEN duivels lachje speelde om zijn lippen en zijn handlanger scheen de zaak eveneens erg plezierig te vinden. De twee sombere kerels ledigden hun glas en namen dan met een handdruk afscheid van elkander... Die avond, omstreeks 11 uur, werd Buffalo Bill op de hoogte gebracht van het drama. Iemand klopte luid op de deur van zijn kamer. Hij maakte open en de knecht van het hotel van Gordon stond voor hem. « Er is een ongeluk gebeurd, sir, stamelde hij, men heeft op Mr. Gordon geschoten. Hij is zwaar gewond en wenst u onmiddellijk te spreken ».

3 BUFFALO BILL wekte Hickok, die sliep als een das, en enkele minuten later reeds waren zij in het Groot Hotel. Gordon zag krijtwit, hij scheen totaal uitgeput, maar was nog helder van geest. De chirurg was er in geslaagd de twee kogels die hem getroffen hadden te verwijderen. Gordon vertelde dat iemand op hem gevuurd had toen hij terug naar zijn hotel ging. Hij had teruggeschoten maar de aanvaller was gevlucht.

4 HET was ongetwijfeld een spion van Harrisson. Daar straks betrapte een knecht een verdachte kerel die hier in de gang ronddwaalde en zijn oor tegen mijn kamerdeur lei. Harrisson zal op de hoogte gebracht worden van je opdracht en hij zal alles doen wat in zijn macht ligt om je komst te beletten. Je moet zijn kamp bereiken alvorens hij de tijd krijgt een valstrik te spannen. Te Snake River zelf zal hij niets durven ondernemen; dat ware voor hem te gevaarlijk.

5 BUFFALO BILL knikte. Die Harrisson was inderdaad geen katje om zonder handschoenen aan te pakken! « In orde, Mr. Gordon, zei hij, morgen vroeg rijden wij in de richting van Snake River. » Twee dagen later kwamen Cody en zijn vriend te Snake River toe. Gedurende de hele tocht was alles rustig gebleven. Misschien waren zij Harrisson te vlug af geweest. « Wie is daar », schreeuwde een schildwacht, terwijl hij zijn geweer schouderde. « Vrienden! Schiet niet. Ik ben kolonel Cody. » De man bromde iets onverstaanbaars en het was met tegenzin dat hij zijn wapen liet zakken.

(Wordt voortgezet.)

In 1572 in het Louvre...

SULLY dienaar van zijn land

Op 22 augustus 1572 wordt het huwelijk ingezegend tussen de protestantse Hendrik van Navarra en Margareta van Valois, de zuster van koning Karel IX van Frankrijk.

Zelfs in het Louvre worden de protestantse heren, die naar het hof gekomen waren om het huwelijk bij te wonen gedood! De schoonbroeder des konings wordt onder bewaking gesteld, maar zijn page slaagt er in het paleis te verlaten met een gebedenboek onder de arm...

Hendrik van Navarra, die zijn leven in gevaar weet, verlaat Parijs en begeeft zich naar het protestants leger. Maximiliaan vergezelt hem.

De jonge page vecht dapper aan de zijde van zijn meester...

Amper 16 jaar oud wordt hij reeds bevorderd tot vaandrig.

Koning Karel IX werd opgevolgd door zijn broer, Hendrik III. Deze werd uit Parijs verdreven door de Liga en heeft zich met Hendrik van Navarra verzoend. De laatste erfgenaam van de Valois wordt echter vermoord door een fanatieke monnik en heeft zijn schoonbroer aangeduid als wettige troonopvolger. Hendrik IV zal zijn koninkrijk met de wapens moeten veroveren.

In 1590 vecht Maximiliaan van Bethune in de slag van Ivry.

De ruiter wordt zwaar getroffen door een kogel...

En zo maakte de zwaargekwetste jonge kapitein zeven gevangenen, die hem naar zijn kamp terugbrengen.

In 1598 schenkt het Edikt van Nantes de godsdienstvrijheid aan de protestanten. Nu kan pas de regering van Hendrik IV beginnen.

De vriend des konings wordt minister van financiën benoemd en stelt alles in het werk om de situatie van de schatkist te saneren.
Sire, zie maar eens hoe geestdriftig die arme lieden werken !
En jij denkt de schatkist te vullen door de belastingen die zij moeten betalen af te schaffen ?

De landbouw en de veeteelt zijn de levensbronnen van Frankrijk.

In 1606 verheft de koning uit beloning voor de trouwe diensten, de heerlijkheid van Sully-sur-Loire tot hertogdom en meteen krijgt zijn minister de titel van hertog van Sully. Onder deze naam is hij de geschiedenis ingegaan.

Sully werd daarna benoemd tot opperbevelhebber van de artillerie en de vestingen.

Ik hoop dat ik er nooit gebruik zal moeten van maken, maar het is beter zich sterk te tonen om zich geen aanvallers op de hals te halen !

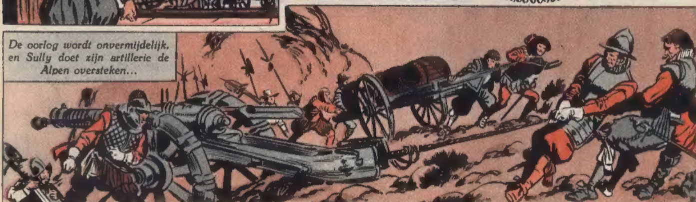

Enkele maanden later ontstaat er een twist tussen Frankrijk en het hertogdom Savoie nopens het markizaat van Saluces.

Neen, mijne heren, mijn meester, hertog Karel-Emmanuel, zal het grondgebied niet afstaan, dat hij nodig heeft voor de verdediging van zijn erfgoed.
Maar die grond werd verworven door Frankrijk sinds 1588 en u hebt die bij verrassing weer bezet !

Kan dit u misschien doen nadenken ?

Ik lach met uw kanonnen ! Onze vestingen van Montmelian en Charbonnières zijn in graniet gebouwd. Ze zijn oninneembaar !

Denk even na, mijnheer... « Onmogelijk » is geen Frans woord !

De oorlog wordt onvermijdelijk, en Sully doet zijn artillerie de Alpen oversteken...

Maar het fort wordt weken lang dag en nacht gebombardeerd.

En ten slotte neemt de oude maarschalk zelf de leiding van de aanval.

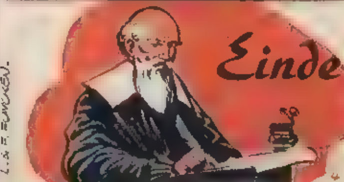
Montmelian is gevallen, en de hertog van Savoie schenkt aan Frankrijk in ruil voor het markizaat van Saluces twee mooie provincies!

Sully trekt zich daarna terug op zijn kasteel, waar hij nog dertig jaar lang leeft, en zijn vaderland en zijn meester dient met zijn geschriften. Hij voelt zich gelukkig, omdat hij zijn land voorspoediger en groter heeft gemaakt.

Volgende week : DE HELD VAN DE 500 MIJLEN

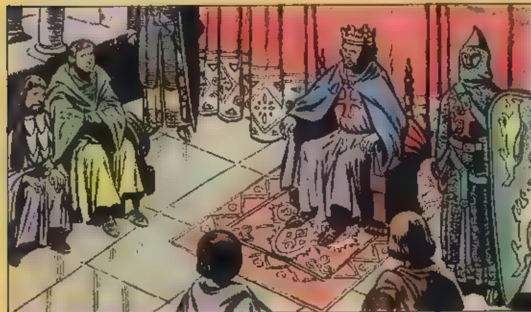
KUIFJE *vertelt je...*

De GESCHIEDENIS van de WERELD

TEKST VAN J. SCHOONJANS — GEILLUSTREERD DOOR F. FUNCKEN

HET KONINKRIJK JERUZALEM

GODFRIED van Bouillon, hertog van Neder-Lotharingen, was dus met zijn leger tot vóór de Heilige Stad geraakt en had ze kunnen innemen. Uit dankbaarheid bood men hem de koningskroon aan maar Godfried weigerde een koningskroon te dragen, daar waar Jezus Christus, zijn Meester, een doornenkroon op het hoofd was gedrukt. Hij nam slechts de titel aan van « Beschermer van het Heilig Graf ». Hij stierf het jaar daarop en werd begraven in de kerk waar Christus zijn graftombe gekregen had.

1. - EEN NIEUW RIJK

HET grootste deel van de kruisvaarders keerde, na de inname van Jeruzalem, naar Europa terug. Men wachtte inderdaad sedert jaren op hen. Opdat de inname van Jeruzalem enig nut zou hebben, moest men de stad verder verdedigen tegen de Mohammedanen. Men maakte er een koninkrijk van en de koningen, van Belgische oorsprong, organiseerden het rijk op feodale wijze. Aan de zeden en de gebruiken van het Oosten pasten zij zich echter wonderwel aan.

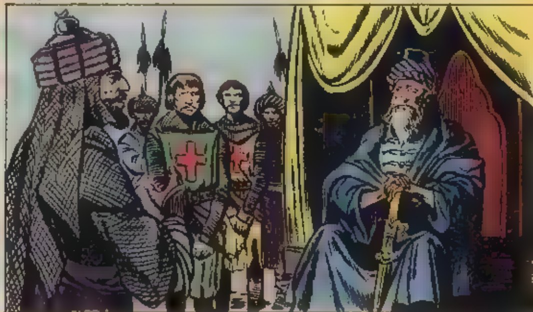
2. - DE RIDDERORDEN

HET nieuw koninkrijk was zwak en daarom bouwde men er geweldige, zwaar bewapende vestingen omheen. Om een geregeld leger op de been te houden, werden de militaire ridderorden gesticht : de Johannieters, later « Maltezer Ridders » of « Ridders van de Orde van Malta » genoemd, de Tempeliers, de Duitse Orde. Zij speelden allemaal een belangrijke rol. De ridders waren monniken-soldaten, die het harnas onder de pij droegen, het kruis op de schouder en de degen aan de zijde. Het was hen verboden de strijd te ontwijken of zich over te geven.

3. - LISSABON WORDT INGENOMEN

DE Turken gaven de strijd echter niet zo vlug op en weldra werd er in Europa een nieuwe kruistocht gepredikt om hen terug te werpen. Aan deze kruistocht nam Lodewijk VII van Frankrijk deel, evenals keizer Koenraad III. Diederik van den Elzas, graaf van Vlaanderen, rukte eveneens op. Hij kwam over zee tot vóór Lissabon, toen een Arabische stad die door de Portugezen belegerd werd. Hij waagde de aanval en veroverde de stad..

4. - SALADIN

HELAAS, de Christene prinsen van het koninkrijk Jeruzalem konden met elkaar niet best opschieten, hun macht verzwakte en Saladin, sultan van Egypte, organiseerde een Mohammedaans leger en versloeg de Christenen in het jaar 1187, nam de koning gevangen, liet het kruis neerhalen en opende de Mohammedaanse moskeeën opnieuw. De Christene wereld kon zich daarbij niet neerleggen en er werden nog zes kruistochten georganiseerd, zonder resultaat echter

5. - HANDEL TUSSEN OOST EN WEST

DE heilige plaatsen gingen verloren, maar het is ook waar dat de kruistochten in het leven van West-Europa een evolutie teweeg brachten. De koningen werden machtiger daar de adel verzwakt was en de handel tussen Oost en West breidde zich snel uit. Uit die handel werden de machtige, rijke steden geboren : Brugge, Genua, Venetië. Uit het Oosten kwam de weelde, de verfijning. Men kreeg in onze gewesten oog voor zijden stoffen, voor prachtige tapijten en spiegels. Kunsten en letteren ontwikkelden zich en de Griekse taal vond opnieuw ingang. De Renaissance was op komst !

Ton en Tinneke

DOOR Franquin

Het monster van de WAMBUTIS

Een roman van MICHEL PHILIPPE. — Geïllustreerd door REF.

Onder leiding van Jim Lewis geraakt de safari tot bij de ingang van de geheimzinnige vallei waar, naar het heet, een reusachtig dier huist. Claire Duval heeft zich bij de karavaan aangesloten in de hoop haar man, in deze streek verdwenen, terug te vinden.

OP HET SPOOR VAN DE "LAU"

Bij het krieken van de morgen onderzocht Jim aandachtig de oever van de rivier tot op het punt vanwaar de buffelkudde was opgejaagd. Hij zocht naar het bewijs dat zijn veronderstelling kon staven, maar vond dit niet. Geen enkel spoor verraadde de aanwezigheid van een menselijk wezen, van iemand die de buffelkudde had opgejaagd en in de richting van het kamp gestuurd. Jim keerde dus onverrichterzake naar zijn gezellen terug. De hoeven van de buffels hadden bijna al hun materiaal vernield. Slechts twee geweren waren aan de algemene vernieling ontsnapt, van de andere bleef er niets meer over dan een verwrongen loop waaraan nog een stuk hout vastzat. Gelukkig droegen Jim en zijn gezellen steeds hun revolver bij zich. Die waren dan ten minste intakt gebleven. De jager wilde niet langer op de plaats van het drama blijven en gaf het bevel alles klaar te maken voor de tocht. Een uur later bereikten zij de ingang van de verboden vallei. Het was een smalle gang tussen hoge sombere rotsen. Jim ging vooraan met het geweer in de vuist. Met de ogen speurde hij zorgvuldig de rotswanden af, want hij verwachtte zich ieder moment aan een nieuwe valstrik.

Er gebeurde echter niets. Vele uren marsjeerden zij langs de rivier, ingesloten tussen de hoge rotsen, bedekt met een weelderige plantengroei. Soms werd de vallei zó nauw dat de rivier van de ene rotswand tot aan de andere reikte en onze vrienden een vlot moesten maken om verder te geraken. Die nauwe gangen waren soms honderden meters lang.

Het was tegen de avond, op het ogenblik dat zij een geschikte plaats zochten om hun kamp op te slaan, dat het incident zich voordeed. Op een vlot dreven zij met de rivier mee door de rotskloof. De doorgang was eng, de rotsen rezen uit het water op als twee reusachtige muren, en plotseling hoorden zij een oorverdovend lawaai, dat van boven kwam, dat aanzwol en langs de rotswanden honderdvoudig weerkaatste. Iedereen keek op. Een reusachtige rotsblok was los geraakt en rolde naar beneden, een lawine van stenen en rode aarde achter zich aanslepend.

Door welk mirakel spaarde deze massa de ontdekkingsreizigers ?... De pagaaiers, verstijfd van schrik, hadden onmiddellijk hun pagaaien laten vallen en daardoor was het vlot met het snelvlietend water brutaal meegesleurd. Misschien was dat de redding geweest. De rotsblok kwam naast het vlot terecht, een reusachtige waterstraal spoot op en pletste op de reizigers neer, een soort van vloedgolf lichtte de rivier op en dreigde het broze vlot te versplinteren. Gelukkig kwam het niet zo ver. Iedereen was kletsnat, maar dat was ook alles...

Was het een ongeluk of was het een aanslag ? Jim had instinktief zijn geweer geschouderd, want hij meende dat hij op de kruin van de rots een schaduw zag vluchten. Hij had echter niet eens de tijd om te schieten, zo bliksemsnel was de gedaante verdwenen. Alles was zo vlug gegaan dat Jim zich afvroeg of hij niet het slachtoffer van zijn verbeelding was geworden ? Het was nochtans moeilijk te aanvaarden dat de rotsblok bij toeval juist dáár en op het ogenblik dat de blanken er voorbijkwamen neergestort was.

Jim, Howard en Claire hadden de indruk dat zij door een onzichtbare, meedogenloze vijand, die hun dood gezworen had, gevolgd werden. Zij slaakten een diepe zucht van verlichting toen zij eindelijk door de laatste bergengte gekomen waren, de vallei breder werd en ten slotte uitliep in een soort van grote kom, die aan de horizon omlijnd werd door een muur van okerkleurige rotsen. Een weelderige plantengroei vulde de uitgestrekte vlakte en bedekte ook een deel van de rotswanden. De safari trok moedig deze jungle in, steeds de rivier volgend die omzoomd werd door kleine stranden van fijn zand. Op een van zulke stranden deed Jim het kamp opslaan.

Die nacht stelden zij een krijgsplan op. Om de « lau » te vinden moesten zij inderdaad heel de vallei uitkammen en dit zo lang tot zij het klaar bewijs hadden dat het dier bestond of tot zij er van overtuigd waren dat er in de verboden vallei GEEN ENKEL MYSTERIE was. Eerst en vooral echter moesten zij hun reserve aan levensmiddelen aanvullen, want de buffels hadden een groot deel van de voorraad vernield. Jim besloot dus de volgende morgen op jacht te gaan. Hij stond op toen zijn vrienden nog sliepen, nam een geweer en verwijderde zich van het kamp. Slechts twee boys volgden hem.

Hij had twee antilopen neergelegd en maakte zich klaar om terug te keren, toen hij aan de oever van een kleine arm van de rivier sporen ontdekte... Het waren reusachtige sporen, ze geleken op die welke de leeuw achterlaat, maar dan een leeuw gewapend

met enorme klauwen. Verbaasd knielde Jim neer om dat spoor van dichtbij te bekijken. Het hoorde niet toe aan enig dier dat hij kende. Om er zeker van te zijn, moest hij slechts een blik werpen op het gelaat van de twee boys. De negers rolden met hun ogen van angst en praatten opgewonden met elkaar. Het onbekend dier had daar zijn dorst gelest en was dan terug naar het woud gelopen. Jammer genoeg kon Jim de sporen echter slechts een paar meter volgen. De jager keerde naar het kamp terug en bracht zijn gezellen op de hoogte van zijn ontdekking.

— Ik meende dat de « lau » een legendarisch dier was dat niet bestond. Nu begin ik echter te geloven dat het toch leeft!

— Dat zullen wij pas met zekerheid weten als wij dat dier gevangen hebben, antwoordde Howard. Of het dier zich zal laten vangen is een andere zaak...

— Daar zullen wij ons op staande voet mee bezighouden! besloot Jim.

*

MET enkele drijvers keerde hij terug naar de plaats waar de sporen stonden en begon de oever van de rivier zorgvuldig af te zoeken. In het slijk, gedroogd en gehard door de zon, vonden zij nog andere oudere sporen en op alle sporen zag men duidelijk de reusachtige klauwen. Het geheimzinnig dier kwam dus daar drinken. Jim vond een bosje lange, sneeuwwitte haren dat aan de doornen van een struik was blijven hangen. Geen enkel roofdier had zulk een pels.

— Je vergeet de ijsberen! riep Howard lachend. Het is echter weinig waarschijnlijk dat wij een van deze brave zoolgangers van de Pool rond een kokosnotenboom zouden zien lopen! Wij zijn dus eigenlijk verplicht te bekennen dat er hier een onbekend en reusachtig dier huist.

Zij drongen verder het groen in en stuitten weldra op de geraamten van talrijke grote dieren. Ze waren allemaal gedood en verslonden. Het zonderlinge was dat ze allen op dezelfde wijze aan hun einde gekomen waren : hun nek was met één hap van een reusachtige muil verbrijzeld of hun schedel was ingebeukt door één enkele maar vreselijke slag. Dit wees er op dat men te doen had met een buitengewoon sterk dier en zo wreed dat de drie blanken er van huiverden. De « lau » — een andere naam kenden zij immers niet voor dit geheimzinnig monster — moest dus een geweldig dier zijn en het was duidelijk dat de gevangenname niet vlot zou verlopen. Jim gaf bevel het kamp op een andere plaats op te slaan. Hij wou niet dat de reuk van de mensen het dier 's nachts op afstand zou houden. Bovendien moesten zij trachten het in levende lijve te zien, want het was veel te gevaarlijk een vijand als deze aan te vallen, zonder hem eerst te hebben gezien...

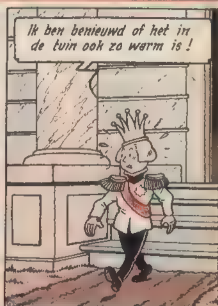
Niet ver van de rivierarm stond een baobab en de jager besloot zich hier iedere nacht in te installeren tot het toeval of de gewoonte de « lau » terugvoerde naar zijn drinkplaats. Howard verkreeg de toelating zich eveneens in de boom te komen nestelen, maar Claire moest in het kamp blijven onder de hoede van de kapita. Het was inderdaad hoogtijd dat de jonge vrouw uitrustte en een voorraad nieuwe krachten opdeed. De lange marsjen, de moeraskoorts, het gevaar en de voortdurende spanning, en bovendien de hitte hadden haar gezondheid ondermijnd. Ze was volledig uitgeput en graatmager. Ze beefde voortdurend en haar voeten waren opgezwollen. Alleen haar moed en haar energie hielden haar overeind.

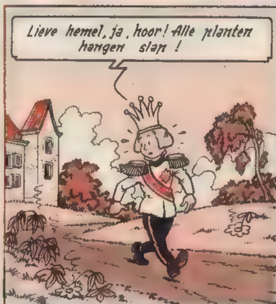
VOLGENDE WEEK :
OOG IN OOG MET HET MONSTER

DE AVONTUREN VAN 't PRINSKE

door WILLY VANDERSTEEN

De erfenis

De « meester » maakt Ogir die het paleis van de k
hijt van

Daar verwachtte ik me aan, oude dwaas, en ik zal je bewijzen dat ik niet zo gek ben als jij beweert!

Pak vast!

En nu moet ik vlug bandelen!

Ik zal mijn genade wel kunnen kopen met alles aan de koning te vertellen, en misschien krijg ik dan nog een beloning...

Ho, dat is fijn! Een gezadeld paard!

Ik mag van geluk spreken!

Hela! Niet langs daar, want langs daar zijn de klippen! Verdorie, dat paard is betoverd!

Het paard wil aan de ruiter niet gehoorzamen, en rijdt recht naar de klipkust af...

Dat paard zal me verongelukken! Ik moet er afspringen...

Verdorie!
Het had me bijna de nek gebroken!

van Sigurd

Tekst en tekeningen van F. FUNCKEN

...ing ontvluchtte, strenge verwijten. Maar Ogir ...ich af...

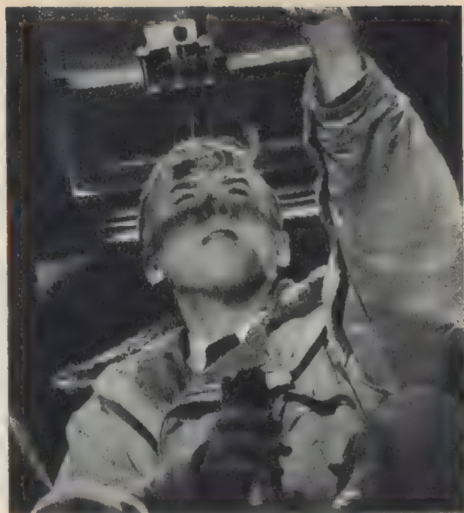

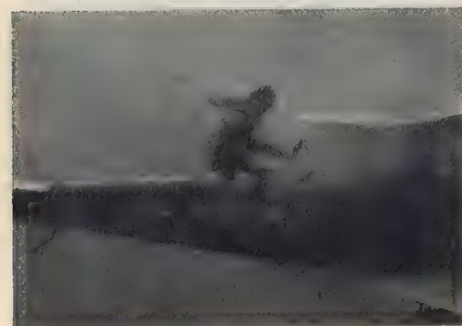

(Wordt voortgezet.)

LUCHTVAARTPIONIER
LINDBERGH

VAN 1927 tot 1957 heeft de luchtvaart enorme vooruitgang gemaakt. Nochtans is de fantastische onderneming van een jongen van 24 jaar, die op 21 mei 1927 te Le Bourget bij Parijs neerstreek, niet vergeten geraakt, want hij verwezenlijkte voor het eerst de verbinding New York-Parijs in 33 uren, 30 minuten vliegen zonder tussenlanding boven de Oceaan aan boord van zijn klein eenmotorig vliegtuig de « Spirit of Saint-Louis ». In de film die we hier voor jullie resumeren in enkele foto's, heeft de Warner Bros maatschappij met een buitengewone waarachtigheid deze epische vlucht weer gerecreëerd naar de gedenkschriften van Charles Lindbergh, die thans generaal van de luchtvaart is. In deze cinemascopefilm in kleuren, die bijna 150 miljoen frank heeft gekost, vertolkte de Amerikaanse acteur James Stewart de rol van de jonge « vliegende gek », (zo noemde men Lindbergh in zijn tijd). James Stewart was het best aangewezen voor deze rol, want ook hij is generaal van de U.S. Air Force, en gelijkt fysisch tamelijk goed op de held die hij uit te beelden kreeg.

IN 1926 was Charles Lindbergh een jong piloot van 23 jaar, die werkte als « vliegende postbode » tussen New York en Chicago. Op zekere nacht kwam zijn vliegtuig in de mist terecht, en kreeg daarna af te rekenen met een sneeuwstorm. Lindbergh werd verplicht zijn vliegtuig met zijn valscherm te verlaten. Dank zij de hulp van een boer slaagde de « vliegende postbode » er in, zijn te pletter gestorte machine terug te vinden, de postzakken te recupereren, en ze op de rug van een muilezel naar het naastbijgelegen station te vervoeren. De post was gered!

EEN entoesiast maecenas, met name Ortig, loofde een beloning van 25.000 dollar uit voor de eerste vliegenier die er zou in slagen zonder tussenlanding de verbinding New York-Parijs te verzekeren. Lindbergh trachtte de belangstelling te winnen van een groep zakenlieden voor zijn plan. Gedurende zestig dagen werd er dag en nacht gewerkt door een ingenieur en al de werklieden van een kleine, onbekende vliegtuigmaatschappij Ryan genaamd. Het resultaat van dit wroeten was een vliegtuig dat « Spirit of Saint-Louis » werd gedoopt. Niemand dierf hopen dat men met deze machine zo'n gevaarlijke onderneming tot een goed einde zou kunnen brengen. Wooster en Davis waren reeds omgekomen bij het opstijgen met een vliegtuig dat een enorm gewicht aan bezine had getankt om de transatlantische vlucht te kunnen uitvoeren. Nungesser en Coli waren in de oceaan verdwenen, maar op de morgen van 19 mei 1927, slaagde Lindbergh er in op te stijgen...

★

LINDBERGH zat dan alleen in zijn stuurkabine die zó klein was, dat hij er zich nauwelijks kon in bewegen. Hij bezat niet eens een radiozender, want die had men weggenomen om gewicht te winnen voor de benzine. Lindbergh vloog uren en uren lang tussen hemel en water, en had daarbij als enige gids zijn kaarten en zijn kompas. Bij regelmatige tussenpozen raadpleegde hij zijn magnetisch kompas. Aan dit kompas is een anekdote verbonden. Op 20 mei, toen Lindbergh zich klaar maakte om in zijn vliegtuig te stijgen, stelde zijn ingenieur vast dat de spiegel van het magnetisch kompas niet paste. Hij deed dan beroep op de nieuwsgierigen die de start van het vliegtuig wilden bijwonen. Een meisje naderde, en bood haar spiegeltje uit haar handtastje aan. De ingenieur maakte dit vast met... de chewing-gum waar hij op aan het knagen was. Dit zou alleen maar een plezante anekdote geweest zijn, indien dit spiegeltje niet enkele uren later een buitengewone rol had gespeeld, want tijdens de vlucht werd Lindbergh zodanig vermoeid, dat hij indommelde en zijn vliegtuig rakelings boven de golven scheerde. Plotseling deden de zonnestralen weerspiegeld in het handtasspiegeltje, hem wakker schieten. Hij had nog juist de tijd om zijn toestel op te richten. Het vreemdst van al is, dat de beroemde vliegenier nooit het meisje heeft teruggevonden wiens spiegeltje hem het leven had gered.

PARIJS wachtte koortsachtig op de aankomst van de « Spirit of Saint-Louis ». Wanneer het vliegtuig eindelijk het vliegveld naderde, liep de menigte juichend het veld op, en droeg de vliegenier triomfantelijk naar de administratiekantoren. Daar het vliegveld van Le Bourget thans helemaal niet meer herinnert aan wat het in 1927 was, heeft men het gereconstitueerd te Guyancourt, nabij Versailles. Warner Bros engageerde 5.000 figuranten, voor de landingsscènes. In het totaal werden 100 miljoen Franse franken uitgegeven voor enkele minuten film!

DE KLEINE JUNGLE VAN HET GROENE DAL

DE MELASOMA POPULI

GEDURENDE het hele mooie seizoen wonen de melasoma in de populieren. Deze mooie schildvleugelige insekten bezitten levendige rode dekschilden met een mooi zwart corsetje. De wijfjes leggen hun eieren op de bladeren. Uit deze eieren zullen larven te voorschijn komen die de bladeren afknagen tot aan de ribben. Maar eens te meer zal de onontkoombare wet van de jungle triomferen, en niets laten ontsnappen. De kleine larve die het blad waarop het geboren werd heeft verorberd, zal op haar beurt opgepeuzeld worden door de bloeddorstige wandluis...

VOLGENDE WEEK : **DE SPIN**

HALLO, HALLO, HIER
Luc Varenne

DE SPROOKJESPRINS...

JE hebt misschien reeds geraden over wie ik wil spreken? Zijn ster is nog zeer jong in de hemel van de sportfiguren. Het woordenboek schijnt voor zijn entoesiaste supporters te weinig woorden te bevatten om de eigenschappen van hun held te omschrijven.

Jacques Anquetil is een jonge, intelligente man, goed opgevoed en steeds fairplay. Deze eigenschappen zijn tamelijk zeldzaam in de gilde van de baanrenners. Het is misschien om die reden, dat Jacques Anquetil zo snel populair is geworden. Deze Normandiër (hij werd geboren te Rouen) was vroeger alleen bekend voor zijn records, o.a. dat van het uur. Heeft Anquetil immers niet het wereldrecord van Coppi neergehaald, dat sinds verschillende jaren onovertrefbaar scheen? Wanneer hij aan tijdritten deelnam, dan blonk Anquetil steeds fel uit. Ik geloof niet, dat hij één enkele keer in deze specialiteit werd geklopt.

Vorig jaar vroeg men hem of hij deel wilde uitmaken van de Franse ploeg voor de Ronde van 1957. Anquetil heeft niet « neen » gezegd, maar onmiddellijk wilde hij zijn voorwaarden stellen. De jongeman was zich goed bewust van zijn mogelijkheden. Hij vroeg zijn vrienden om raad, en besloot zich op de grote Ronde voor te bereiden van de eerste lenteklassieker af.

Ik maakte met hem kennis tijdens de jongste Parijs-Nice. Het was een « mijnheer ». In de baanwedstrijden had hij nog nooit uitgeblonken, maar niettemin aarzelde men niet om hem als favoriet voor de grote « Course au Soleil » te laten starten.

En nu de jonge en elegante Normandiër de Ronde van Frankrijk heeft gewonnen, noemen onze Franse kollega's hem « de Sprookjesprins ». De criticasters echter beweren, dat de Normandiër buitengewoon geluk heeft gehad om deze Ronde 1957 te winnen, omdat hij alleen met renners van tweede rang had af te rekenen. Dat is ook onze opinie. Maar daar moeten we dan toch onmiddellijk aan toevoegen, dat er in Anquetil stof zit voor een groot kampioen, en dat hij gelijk heeft gehad om gebruik te maken van de onthoudingen en de opgaven van Bobet, Gaul, Baldini Bahamontes en andere bergkampioenen. Anquetil was niet zeer goed in de bergen, eerder middelmatig... zoals de Ronde van Frankrijk zelf.

Maar meteen is hij ook verplicht om volgend jaar te bewijzen dat zijn overwinning niet alleen een gelukkig toeval was!

Anquetil, de sprookjesprins van de wielersport

ZAL EUROPA OOK DE AZIATISCHE GRIEP BETRAPPEN?

EERST waren het maar enkele onopgemerkte regeltjes in de krant. Daarna werden de titels steeds groter en de artikelen belangrijker. De pers maakte zich ongerust. Het bleek dat de Aziatische griepepidemie, die in het Verre Oosten woedt, Europa naderde... Zou het oude Europa op zekere morgen koortsachtig wakker worden? De specialisten vreesden het: de virus van deze onbekende griepsoort blijft niet stilstaan voor de grenzen.

Met welk middel verplaatst de virus zich? Wel, daar zorgt de mens zelf voor, tegen wil en dank. De virus verspreidt zich met de trein, de boot en het vliegtuig, en kan bijgevolg de reis rond de wereld maken in minder dan tachtig dagen.

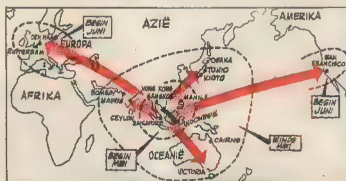
Van zo haast de mikrobe zich in onze keel heeft genesteld, wordt ons natuurlijk verweersysteem automatisch ingeschakeld. Ons bloed bereidt overvloedige tegengiffen.

Wanneer deze tegengiffen er in geslaagd zijn de virus te neutraliseren, zijn we gered. De virus kan dan met ons niets meer aanvangen. Het is op dat ogenblik, dat onze buurman, of de deftige mijnheer die naast ons staat in de tram, begint te hoesten en koppijn krijgt en bij zichzelf zegt:

— Amaai! Ik heb het zitten! Ik heb me een griep op de hals gehaald! Waar heb ik die toch betrapt?»

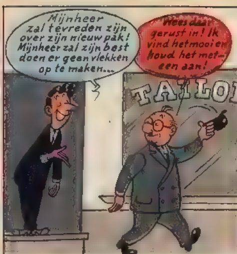
Intussen trachten de specialisten, die soms zelf griep hebben, de karakteristieke eigenschappen van de ongewenste mikrobe te bepalen.

Men kan het de douaniers niet kwalijk nemen dat zij, die eveneens een griep hebben opgedaan, deze ongewenste bezoeker de grens hebben laten overschrijden. Maar er dient vlug gehandeld, en zo spoedig mogelijk een afdoend geneesmiddel gevonden tegen de virus.

Deze kaart toont met de data de zones die bereikt werden door de Aziatische griep.

Meester Mus,
FILMSTER
door BOB DE MOOR

Mijnheer zal tevreden zijn over zijn nieuw pak! Mijnheer zal zijn best doen er geen vlekken op te maken...
Wees daar gerust in! Ik vind het mooi en houd het met-een aan!
TAILO

Ik maak een kleine rustige wandeling...

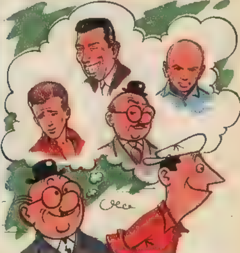

...zonder ongelukken...

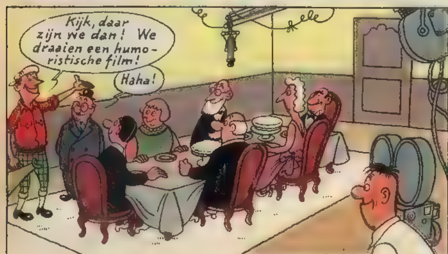

Jij bent de man die ik hebben moet!
Maar...

Tot ziens, mijnheer!
Neen, ga niet weg!... Wil je niet optreden in een film?

Een film?
Ik ben de beroemde regisseur Lecri en ik heb een prachtrol voor je!

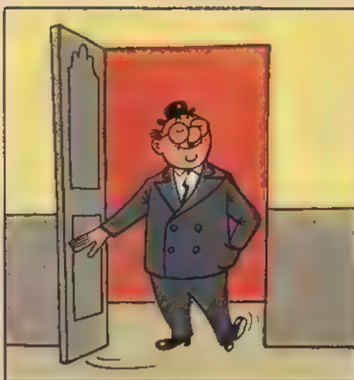

In dit geval...
De glorie wacht je!
STUDIO 3

Kijk, daar zijn we dan! We draaien een humoristische film!
Haha!

De rol is zeer belangrijk, al hoef je dan ook niets te zeggen... Langs die deur ga je binnen...
Ha!

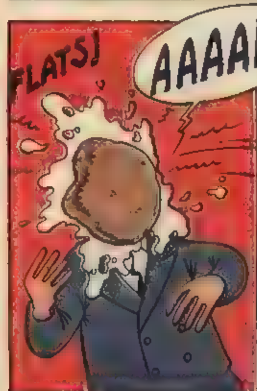

Moet ik niet geschminkt worden?
Je rol en je personaliteit maken schmink overbodig!

FLATSJ

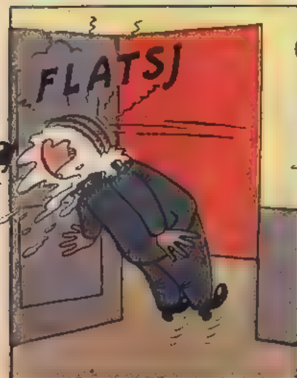

GOED! PRACHTIG! WIJ DRAAIEN!

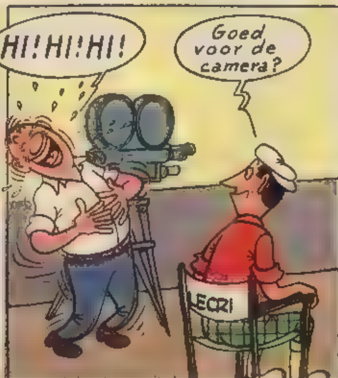

STILTE! WIJ DRAAIEN!
Maar...

FLATSJ
AAAAI!

NEEN! NEEN! NEEN! JE MAG NIET SPREKEN! HERBEGINNEN!

FLATSJ

HI! HI! HI!
Goed voor de camera?
LECRI

HI! HI! Ik heb zo gelachen dat ik vergat te filmen!... HI! HI!
Chef, er waren geen roomtaarten meer. Ik heb er meegebracht met aardbeien, chocolade, krieken, enz... enz...
LECRI

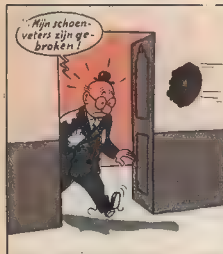

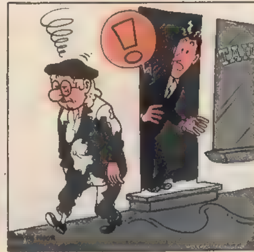

En vijftien taarten later...

Volgende week : KLAXON

Einde

KUIFJE MAAKTE EEN PROEFRIT MET DE...

ID-19

De ID 19 is gebouwd en uitgerust om grote afstanden tegen een hoge snelheid en in de beste voorwaarden af te leggen.

MET mijn ID 19 « Luxe » ben ik vlug uit de verkeersopstoppingen van het stadscentrum, waar de chauffeurs voor de keuze staan de kudde te volgen als de schapen hun herder, of akrobaat te spelen. Ik beken eerlijk dat ik een voorliefde heb voor de akrobatie. Denk maar niet dat ik me niet houd aan de verkeersreglementen. Toch wel ! Maar als ik een opening zie, ben ik weg en blijf niet in de rij staan.

De ID 19 bevalt mij door de zachte en nauwkeurige stuurinrichting die niet hydro-pneumatisch geholpen is zoals die van de DS 19. De reprises zijn nerveus en snel en laten toe in te halen, daar waar dit met een minder nerveuse wagen niet zou mogelijk wezen.

De ID 19 is een typische wagen om een grote afstand tegen een hoge snelheid af te leggen. Hij vreet letterlijk de kilometers, is bovendien soepel en gemakkelijk te maneuvreren in de stad. Nog vooraleer ik uit de stad was, had ik de gelegenheid de remmen van deze wagen te beproeven en op prijs te stellen. Zij zijn krachtig en werken progressief. Nooit wordt men naar voren geworpen, zelfs dan niet wanneer men verplicht is brutaal te remmen. De remmen zijn dezelfde als die van de DS : met remtrommels achteraan en schijven vooraan. De hefboom van de remmen is klassiek, d.w.z. hydraulisch. Die van de DS is hydro-pneumatisch. Om de DS te remmen, drukt men zacht op een klein cylindervormige metalen pedaal, die bijna niet indrukt. Bij de ID 19 integendeel is het rempedaal breed en mag men niet aarzelen er flink op te drukken.

De schakelhefboom van de versnellingsbak is aangebracht onder het stuur en gehoorzaamt aan de geringste druk. De hydro-pneumatische gangwissel van de versnellingsbak en de ontkoppeling van de DS 19 heeft dit voordeel dat men daarvoor geen enkele inspanning moet doen. Een lichte druk volstaat, maar het gaat niet zo vlug als de mechanische hefboom van de ID 19. Om deze laatste reden geef ik de voorkeur aan de direkte gangwissel van de ID 19. In de stad, waar men dikwijls van versnelling moet veranderen, biedt het systeem van de ID 19 alle voordelen.

De ID 19 met drie pedalen wordt bestuurd zoals een gewone klassieke wagen. Men moet dus ontkoppelen wanneer men van versnelling verandert en wanneer men stopt, wat niet het geval is met de DS 19. De ID 19 is een gewone wagen, dat zei ik reeds, maar dan met een abnormale baanvastheid. Inderdaad, de baanvastheid is zó prachtig dat men het in het begin haast niet geloven kan. Je voelt dadelijk dat je de ID 19 vertrouwen kan. Zij kleeft aan de weg ! De hydro-pneumatische suspensie speelt hier een grote rol. De wielen kunnen de weg niet meer verlaten, zelfs niet wanneer er putten zijn of wanneer men over keikoppen rijdt.

Op de vrije baan bereik ik zonder moeite de 140 km per uur en ik heb niet eens de indruk dat ik snel rijd. Dat is een van de karakteristieken van de ID 19. De tweede versnelling gaat tot 80 km per uur. Met de derde gaat men voorbij de 110 en de vierde kan de 140 km per uur overschreiden. Wanneer men de carrosserie van de ID 19 bekijkt, merkt men dadelijk dat de wagen helemaal gebouwd en uitgerust is om lange reizen te maken tegen een hoge gemiddelde snelheid. Men rijdt steeds veilig en het verbruik is niet te hoog, ongeveer 10 liter per 100 km. Dit hangt ook een beetje af van de chauffeur zelf.

Op de grote weg en rijdend met een snelheid van 100 km per uur, heb ik verschillende malen kunnen ondervinden hoe prachtig en zeker de remmen werken. Ik ben er van overtuigd dat sommige automobilisten daar geen idee van hebben. Men kan de wielen blokkeren zonder dat de wagen afwijkt. Maar opgepast, de drukking van de banden moet links en rechts precies eender zijn.

Het is aangenaam te zitten in de ID 19. Hij is makkelijk te besturen, het dashboard in plastic is modern en sober. Het handtasvakje is diep.

Nog een eigenaardigheid : het dak is doorschijnend, d.w.z. dat het dak het zonnelicht doorlaat en dat is zeer aangenaam. De verwarming is perfekt, de verluchting eveneens. Aan de twee uiteinden van het dashboard zijn luchtopeningen gemaakt. De intensiteit van de luchtverversing kan men zelf regelen met een kleine hefboom. In de ID 19 kan de chauffeur ongehinderd naar alle kanten uitkijken en dit verhoogt zijn veiligheid.

Het stuurwiel ziet er een beetje zonderling uit, maar er zijn voordelen. De gangwissel en versnellingsbak is onder het stuur aangebracht. De cijfers duiden de positie van de verschillende versnellingen aan. Er zijn er vier plus een achteruit. Links een luchtgat.

De motor van de ID 19 en op het voorplan vóór de radiator het reservewiel.

KUIFJE OP REPORTAGE

DE SPANJAARDEN HEBBEN HUN HOOFDSTAD AAN EEN VLAMING TE DANKEN

WANNEER je in Spanje reist, en je komt in aanraking met ontwikkelde mensen dan stijg je dadelijk in hun achting, wanneer ze vernemen dat je Vlaming bent. De Vlamingen genieten in Spanje een zeer goede faam.

Dit is vooral te danken aan de grootste Vlaming die er ooit heeft geleefd, keizer Karel V, die fier zijn brieven tekende als « Karel van Gent ».

Door zich te Madrid te vestigen (en Madrid was toen een stadje zonder enige betekenis) gaf Karel V aan de Spanjaarden een nieuwe hoofdstad. Karel's zoon Philips maakte daarna van Madrid officieel de Spaanse hoofdstad.

Thans telt die tweemaal zoveel inwoners dan Brussel. Wie er voor het eerst komt, zou zich in een Zuid Amerikaans stad kunnen wanen, want in tegenstelling met de andere grote Spaanse steden, verrijzen er te Madrid ettelijke wolkenkrabbers. Men kan er over zeer brede lanen rijden, en het verkeer is nergens in Spanje zo druk als te Madrid.

Toen ik voor het eerst naar Madrid reed, dacht ik aan een fata morgana, want na uren door een dorre woestijn te hebben gereden, ontdekte ik plots achter de top van een heuvel... een wereldstad met metro, dubbeldekbussen zoals te Londen, en een van de rijkste musea van de wereld (het Prado, dat je beslist vroeg of laat eens moet bezoeken). Madrid is het Mekka van alle Spaans sprekende landen in de wereld, en er zijn heel wat : vooreerst wat er overblijft van de Spaanse koloniën, verder Mexico, Columbië, Argentinië, Chili, Peru, Ecuador, Cuba, en talrijke andere Midden- en Zuid-Amerikaanse staten.

Na het Prado verdienen het koninklijk paleis, het park, de universiteitsstad en de arena van Madrid ook een bezoek. En bij het wandelen door de stad zal je meer dan eens langs de Puerto del Sol komen, een plein in het centrum van Madrid. Dat is het hart van Spanje, want in het midden van dat plein bevindt zich een steen « kilometerpaal Nr 0 », het vertrekpunt van alle wegen naar de vier hoeken van het land.

Wie als Vlaming Madrid bezoekt, mag terecht fier gaan op het feit dat de Spanjaarden hun hoofdstad aan een Vlaming te danken hebben.

Johan de BRABANDER.

KEIZER KAREL V

BADEN POWELL

B-P. diende achtereenvolgens in Indië, in Groot-Brittannië, in Afrika en in Dalmatië. Daarna keerde hij naar Afrika terug om er samen met sir Francis Scott deel te nemen aan een strafexpeditie tegen koning Prempeh. B-P. verneemt dat de koning van Bekwai de bescherming van de Britten inroept tegen Prempeh.

Tekst van Alan Jason. Tekeningen van Norman

Indien we alemaal naar Bekwai marsjeren heeft Prempeh de kans te ontsnappen.

Geef me honderd soldaten, ik ga naar de koning van Bekwai. Intussen zet je je weg voort. Wij zullen samen Prempeh aanvallen.

...n B-P. vertrekt in de richting van Bekwai.

Maar, op 30 km van het dorp...

Pas op, daar komt iemand !

Wees op je hoede !

Schiet niet, we zijn vrienden !

We komen van Bekwai, onze koning is in gevaar.

De Ashanti hebben ons overvallen en het is 'n wonder dat wij tot hier geraakten.

Ik wil thans geen strijd uitlokken. We moeten over de grens van hun land komen, zonder dat ze ons merken. We zullen ons in het woud schuil houden.

Voorzichtig dringen B-P. en zijn soldaten het grondgebied van de Ashanti binnen.

We zijn er.

Niet te vroeg !

Ik groet u, grote blanke chef, u bent onze vader en onze moeder. U bent groter dan de grootste bomen van het woud.

Ik groet u, grote chef. Hijs het vaandel, wij zullen nadien onderhandelen.

De Ashanti kunnen nu ieder ogenblik aanvallen. Strijden uw krijgers onder mijn bevel ?

Ja, ze zijn te uwer beschikking.

De beste verdediging is de aanval. We rukken naar Kumasi op. Als we de krijgers van Prempeh onderweg ontmoeten zullen ze een warme ontvangst krijgen !

Waarom werden wij niet aangevallen ? Wat voert Prempeh in het schild ?

(Wordt voortgezet.)

De stoot van de matador

VERHAAL VAN YVES DUVAL

GEILLUSTREERD DOOR AIDANS

DE schrik is een zonderlinge ziekte en een bangerik is negen keer op tien een man die zijn eigen moed niet kent.

Majoor Kellaway bekeek een ruime poos het rood goud van zijn whisky dat glansde in het licht van de lamp, trok aan zijn sigaar en vervolgde dan :

— Ik meen dat schrik meestal voortvloeit uit een minderwaardigheidscomplex. Het volstaat dat een schuw man ééns de gelegenheid krijgt zijn eigen kracht en zijn waarde te bewijzen, opdat hij voor altijd moedig zou wezen. Zekere omstandigheden kunnen een hazenhart in een leeuwenhart veranderen. Het geval van Gillespie was in dit verband karakteristiek, en daarom wil ik het je vertellen.

Het gebeurde in het jaar 1913 te Kenya, het paradijs van de jagers op grof wild. Mijn broer en ik leidden een belangrijke exportfirma en alle twee waren wij hartstochtelijke jagers. Als boekhouder hadden wij in die tijd een jongeman uit Londen. Hij heette Tony Gillespie en was het perfekt type van de kantoorklerk, uiterst beleefd en welopgevoed. Zelfs bij een hitte van 45 graden zou het niet in zijn hoofd zijn opgekomen zijn boord uit te doen. Het spreekt vanzelf dat Tony Gillespie onze hartstocht en onze liefde voor het jagen niet deelde. De jacht was voor hem een wreed spel. Mijn broer en ik besloten hem toch eens mee te nemen voor een grote klopjacht. Wij meenden natuurlijk enige pret te beleven op het ogenblik dat Tony een roofdier in het vizier zou krijgen. Gillespie bekende ons, dat het idee een karabijn 375 in de hand te nemen hem koude rillingen bezorgde. Hij nam aan geen enkele sport deel, hij speelde niet eens golf. Na zijn kantooruren kon men hem steeds aantreffen met de neus in een boek en liefst van al las hij gedichten. Mijn broer Sam plaagde hem voortdurend en op zekere dag was Tony die plagerijen wellicht moe, want hij beloofde ons de volgende dag te vergezellen. Wij gingen op buffeljacht langsheen de stroom.

Bij het krieken van de morgen gingen wij dus alle drie op stap. Wij droegen een Manlicher met dubbele loop. Gillespie had ons de belofte afgedwongen dat hij niet zou moeten schieten. Veiligheidshalve hadden wij hem echter een wapen in de hand gestopt, want wanneer men op buffeljacht trekt, kan men niet voorzichtig genoeg zijn.

Wij marsjeerden drie uren en bereikten de stroom en zetten ons neer op de zachte groene helling, die de stroom van het woud scheidde, om te ontbijten. Sam en ik daalden daarna af tot vlak bij het water en verborgen ons in het riet om de buffels te verschalken, die daar hun dorst zouden komen lessen.

KOM MEE NAAR BLZ 26

De stoot van de matador

VERVOLG VAN BLZ 25.

TONY bleef alleen bij onze kleine tent. Wij waren slechts driehonderd meters van hem verwijderd, maar onze kleine boekhouder scheen dat alles behalve gezellig te vinden. Wij hadden hem op het hart gedrukt zich koest te houden en geen lawaai te maken. Hij was zenuwachtig en daarom stond hij voortdurend op en liep een eindje om te zien of wij nog steeds in het riet zaten.

Zo verliep er een half uur. Sam en ik, tot aan onze knieën in het water, wachtten gespannen maar rustig de komst van de buffels af. Eensklaps hoorden wij aan de rand van het woud een karakteristiek geloei. Op de top van de helling verscheen een neushoorn. Hij werd bijna onmiddellijk gevolgd door een tweede en dan kwam er een derde opduiken. Van op de plaats waar wij stonden was het onmogelijk die grote dieren neer te knallen en het was duidelijk dat zij de ongelukkige Gillespie in het oog hadden gekregen. De drie geweldige dieren stormden met het gedreun en het gezoef van een lokomotief in de richting van onze arme Tony.

— Die is er aan! zei Sam.

Tony kon onmogelijk vluchten, want in heel de omgeving was er geen boom of geen enkele schuilplaats. Het was ook onmogelijk de drie neushoorns neer te leggen met twee kogels. De situatie was tragisch. Bovendien moet je weten dat men een neushoorn slechts kan doden wanneer de kogel de hersens of het hart doorboren. Je moet het dier dus achter het oor of vlak onder de schouder kunnen raken. Om juist te kunnen mikken, moet de jager schuins van het dier staan. Wanneer de neushoorn recht op je afkomt, dan heb je als énig doel zijn machtige, gebogen kop. Zijn kop beschermt zijn hart en bovendien sta je voor de gevaarlijke machtige hoornen, die een uiterst scherp wapen zijn. En toch zagen wij iets fantastisch! Gillespie, de schuchtere bange Gillespie, schouderde zijn karabijn en wachtte in koelen bloede de schok af. Geloof me vrij, om zo iets te doen moet men een puik jager wezen, ijzeren zenuwen hebben en over een grote zelfzekerheid beschikken. Zonder een kreet, zonder een gebaar bleef hij gedurende vele sekonden staan en mikte zorgvuldig op de neushoorn, die in het midden liep en recht op hem afkwam. Toen het dier nog op ongeveer vier meter afstand was, vuurde hij en het ongelooflijke gebeurde. De grote massa zakte als door de bliksem getroffen aan de voeten van de man neer, terwijl de twee anderen, door die roerloze massa even in hun vaart gestuit, als dol naar de stroom toe renden.

Sam en ik stonden op zij van de dieren en het kostte ons geen moeite ieder een dier vlak achter het oor [redacted] treffen. De neushoorns stortten dood neer en wij liepen naar onze boekhouder.

— Bravo! Bravo! Hoe heb je dat klaar gespeeld?

— Ik mikte zorgvuldig naar de plaats waar de hals op het lijf staat. Ik dacht dat dit de enige gevoelige plek van heel die geweldige massa was en het is gelukt.

Onze kleine Gillespie, die nooit op jacht was geweest, had de beroemde « stoot van de matador » ingewijd. Het is aldus dat men in Kenya dit schot thans nog noemt. Het vertoont inderdaad enige gelijkenis met de degenstoot, die de matador in de nek van de stier plant. Deze stoot maakt in de arena steeds een einde aan de corrida.

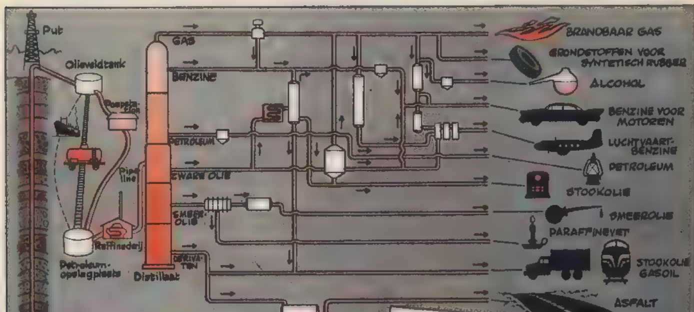
— Het is eigenaardig, zei Gillespie me een ogenblik na het gebeuren, ik kreeg zelfs niet de tijd schrik te hebben. Alles [redacted] zo vlug verlopen. Ik moest mij concentreren om juist te mikken op dat plekje, dat mij het ideale toescheen.

Wij hadden zo dikwijls gelachen met Gillespie en hem zo vaak geplaagd en in de grond was hij een held, een held zonder dat hij het zelf wist. Sedertdien heeft Gillespie trouwens nog dikwijls bewezen dat hij een dapper man is. Hij maakte de oorlog mee en eindigde die met de strepen van kapitein en het zo begeerde Victoria Cross.

WETENSCHAP EN AVONTUUR

ZWART GOUD

De Petroleum

DE benzine voor motoren is maar een van de talrijke produkten die uit de petroleum worden getrokken. De benzine wordt gebruikt sinds de uitvinding van de explosiemotoren, waarmee de auto's, camions en de meeste vliegtuigen zijn uitgerust. De benzine is een licht verdampbare vloeistof. Wanneer men de benzine in een bepaalde verhouding met lucht vermengt, wordt ze een krachtige ontploffingsstof. In de explosiemotor ontsteekt een genstertje, veroorzaakt door de bougie, het mengsel dat zich in de cylinder bevindt en de ontploffing die daardoor veroorzaakt wordt, brengt de zuiger in beweging.

UIT ruwe petroleum trekt men olie, zware olie, stookolie, dieselolie, geneeskundige olie, smeerolie, paraffineolie en pek. De meest bekende geneeskundige olie, is de vaseline. Talrijke oplossende en reinigende produkten, evenals insektendodende stoffen, kleurstoffen, enz., worden uit ruwe petroleum gehaald. Paraffineolie wordt gebruikt voor het vervaardigen van kaarsen, het bewaren van groenten en fruit, en de bereiding van farmaceutische produkten. Smeerolie bekomt men door de ruwe petroleum verschillende bewerkingen te laten ondergaan. Dat het Panamakanaal tot stand kwam, dankt men in zekere zin aan de petroleum, want men gebruikte die voor het uitroeien van de insekten die de Panamastreek onveilig maakten en talrijke slachtoffers hadden gemaakt onder de werklieden. De meeste bewerkingen van ruwe petroleum gebeuren in de raffinaderijen. Hieronder staat de raffinaderij van Houston in Texas, U.S.A., afgebeeld.

DE wereld wordt meer en meer aangetast door de petroleumkoorts, die zich een eeuw geleden van Pennsylvanië had meester gemaakt. Sinds de aanvang van deze eeuw, [redacted] het zwarte goud overal recht- of onrechtstreeks de oorzaak van vele troebelen. De voortbrengende landen leveren in alle kontinenten een hevige strijd voor de suprematie op petroleumgebied, want de reserves zijn niet onuitputtelijk. Men heeft onlangs nog petroleum ontdekt [redacted] Frankrijk, Nederland en in de Sahara. Net zoals de petroleum er niet [redacted] in geslaagd om de steenkool helemaal te verdringen, zal het nog lang duren eer het uranium de petroleum zal verdrongen hebben.

4 PHIL DAMBLY

Einde

De GROENE SPLINTER

TEKST EN TEKENINGEN VAN WILLY VANDERSTEEN

Onze vrienden verzoenden zich met Northon en Muller. Samen keren ze terug naar de basis van Person, waar een verrassing hen wacht...

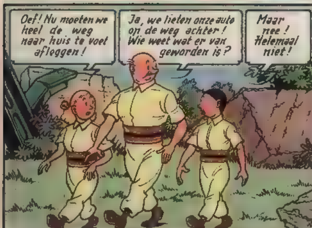

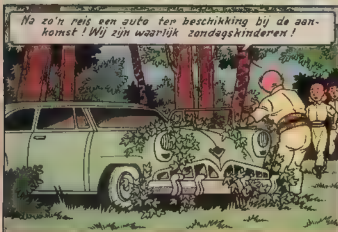

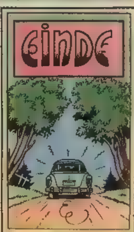

OPERATIE JUPITER

DOOR A.WEINBERG

Een vreemd verschijnsel deed de mannen, die deelnamen aan de maneuvers van de Canadese Marine, verwonderd opkijken...

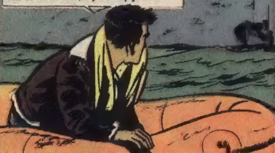

328 KM OP DE HANDEN!

ER zijn mensen die zich ten allen prijze willen doen opmerken en die dan een origineel middel vinden om in de krant te komen. Dit is o.m. het geval van een jonge Oostenrijker, met name Siegfried Waslberger, die het origineel besluit heeft genomen zich van Salzburg naar Wenen te begeven, (zijnde 328 km) niet te voet, maar op zijn handen! Op de foto zien wij hem lopen toen hij reeds 28 km had afgelegd.

DE POS

EEN CHOCOLADEBAD

DE pompiers werden opgebeld door een chocoladefabriek in Engeland, waar brand was uitgebroken. De pompiers waren verplicht door een echt chocoladebad te waden om de brandhaarden te kunnen naderen. Op bepaalde ogenblikken zonken zij tot aan de knieën in de vloeibaar geworden chocolade

MUIZENPLAAG

DE boswachters van de Amerikaanse staat Carolina hadden vastgesteld dat de muizen de bomen beschadigden. Om deze nieuwe muizenplaag te keer te gaan, hebben de boswachters beroep gedaan op scheikundigen die hen een gif hebben bezorgd dat niet dodelijk is, maar toch tamelijk hevige inwendige storingen verwekt. « Zo zijn wij er van overtuigd, verklaarden de boswachters, dat wanneer de muizen de graantjes, die van dit produkt doortrokken zijn, zullen opgegeten hebben, zich niet langer als razend op de bomen zullen werpen, want ze zullen dan wel zo slim zijn als de kinderen die van het groene fruit afblijven, nadat zij ondervonden hebben dat groen fruit buikpijn bezorgt...

Maak van de nood een deugd!

DE baby huilde sinds uren. De ongelukkige vader trachtte tevergeefs zijn zoon (en zichzelf) te kalmeren. Nerveus liep hij het appartement op en neer. Om twee uur 's morgens belde de huurder van de lager gelegen verdieping. De vader ging opendoen, en de buurman stond daar met een paar nieuwe schoenen in de handen.

— Nu je toch bezig bent met lopen, zou je misschien mijn nieuwe schoenen kunnen aantrekken om ze soepel te lopen? vroeg de buurman met vaak in de ogen.

NIEUWS IN HET KORT

IN de Verenigde Staten verkoopt men in de warenhuizen kokers in nylon, die de heren over hun das glijden alvorens zich aan tafel te zetten. Dit zal de plasticfabrikanten interesseren, maar de dassenfabrikanten zullen dat eerder spijtig vinden...

JACHTONGEVAL

MRS. BRADLEY is een Engelse, die in de middens van de jagers op grof wild een grote reputatie geniet, want ze mag terecht fier gaan op twintig gevelde leeuwen en op het feit dat ze niet één enkele maal werd gekwetst tijdens haar gevaarlijke jachten. Vóór enkele weken hebben de leeuwen zich echter gewroken, want Mrs. Bradley werd aan de schouder gekwetst... door een opgevulde leeuw, die van de muur van haar salon is gevallen

EEN PAK PER DAG, MAAR DAN EEN K 2000!

KEN je de « K 2000 »? Wel dat is een nieuwe papiersoort waarin glas- en nylonvezels werden ingewerkt, bijgevolg zeer solied. De Amerikaanse fabriek die deze papiersoort op de markt brengt, is gelegen in de staat Wisconsin, en bracht dertig jaar geleden de papieren servietten en zakdoeken op de markt, die men na gebruik mag wegwerpen. De K 2000 dient voor het vervaardigen van overalls voor mechaniekers, laboratoriumjassen, klederen voor schilders en arbeiders uit de zware industrie. Wanneer de overall vuil geworden is, wordt hij niet meer gewassen, maar eenvoudig weggeworpen, van daar winst van tijd en geld. Indien de K 2000 volledige voldoening zal schenken na de proefperiode, zal het gebruik er van op grote schaal worden verspreid.

Misschien trekken wij ooit iedere dag een nieuw kostuum aan dat we 's avonds wegwerpen.

TILJON

Reglement, is reglement !

DE militaire proefparachutist Jean Coupé, wereldrekordman valschermspringen zonder ademhalingstoestel (7.500 m.) kreeg twee dagen na zijn jongste experiment acht dagen arrest. Men verweet hem van op 7.500 m gesprongen te hebben zonder ademhalingstoestel, daar waar dit reeds verplichtend is van af 4.500 m door de militaire reglementen. Wij veronderstellen dat hij na deze straf OOK werd gefeliciteerd...

GOED BEWAARD

AAN de Zuidpool ontdekte men voor kort levensmiddelen van een Britse expeditie, die daar vijf en twintig jaar geleden had gekampeerd. Op de etiketten van de konservenblikjes stonden de volgende woorden gedrukt :

« Goed bewaren in een koele plaats ».

ONVOORZICHTIGE RECHTERS

TIJDENS een grote atletiekwedstrijd, die 's nachts te La Chaux-de-Fonds, in Zwitserland voor enkele weken werd gehouden, had de jury die de opdracht had de prestaties van de diskuswerpers te kontroleren aan een tafeltje plaats genomen op een vijftigtal meter van de lanceerlijn. Maar dit bekwam haar slecht, want ze had de Italiaanse kampioen Consolini onderschat. Bij zijn eerste worp kwam de diskus van de Italiaan terecht... op de tafel van de jury, wierp de papieren in het rond, vernielde de lamp en deed de deftige juryleden uiteenstuiven.

ANTWOORD OP DE TEST

BEN JE RECHTVAARDIG ?

10 JA : Je hebt zin voor rechtvaardigheid. Misschien heb je wel aanleg om rechter te worden.

7 TOT 9 JA : Je hebt veel zin voor rechtvaardigheid maar je moet trachten je niet te laten beïnvloeden door sympatie of antipatie.

4 TOT 6 JA : Bij jou speelt de sympatie die je voor zekere mensen voelt een grote rol. Je bent een tikje partijdig en daarom niet altijd rechtvaardig voor diegenen die je veroordeelt.

1 TOT 3 JA : Zolang je zelf niet rechtstreeks met de zaak gemoeid bent, laat het je koud. Dat is niet mooi !

NUL : Wij hopen dat je oordeel nooit enig gewicht zal in de schaal werpen, want het onrecht aan anderen begaan laat je onverschillig. Foei.

DE KATOLIEKE WERELDBEVOLKING

BLIJKENS het « Annuario Pontificio » voor 1957 telt men over geheel de wereld thans 464.200.000 katolieken. Van dit aantal wonen er 224.250.000 in Europa of 48,3 % van de Europese bevolking. In Noord-Amerika wonen 64 miljoen katolieken of 13,8 % van de totale Noord-Amerikaanse bevolking. Over geheel de wereld telt men 2.000 bisdommen, 40.000 kerken, 200.000 parochiën, 65.000 seminaries waaruit jaarlijks 8.000 priesters komen.

Dit ontzaglijk leger van Kristus sluit in zijn aktiviteit o.m. in : het verstrekken van onderwijs en opvoeding aan twintig miljoen kinderen in 160.000 scholen; het helpen van veertien miljoen noodlijdenden in 30.000 instellingen van naastenliefde.

TREINEN IN HET RIJK VAN DE RIJZENDE ZON

IN Japan bestaan er twee luxe-treinen. Ze dragen ieder een mooie naam : de ene heet « Tsubame », wat betekent zwaluw, en de andere « Mato » (duif). Al de wagons van deze treinen hebben luchtverversing. Men kan zich op een platform begeven aan de achterkant van de trein, om het landschap te bewonderen en een tas thee te drinken. De bedienden van de maatschappij komen daar de reizigers water aanbieden om hun gelaat en hun handen van het stof te reinigen. Een mijnheer met witte handschoenen komt soms aan de deuren van de coupés kloppen, en spreekt dan een lange redevoering uit. Dit is de zeer eerbiedwaardige kontroleur, die zich met een vloed van woorden verontschuldigt de heren reizigers te storen en verzekert dat de reis goed zal verlopen en zich ten slotte nogmaals verontschuldigt verplicht te zijn hun rust te storen door het uitvoeren van zijn opdracht : het knippen van de kaartjes.

POSTZEGELS

DE Duitse posterijen hebben postzegels in de omgang gebracht, waarvan de lijm geparfumeerd is. Bij wijze van proefneming werd een eerste reeks postzegels uitgegeven met lijm die met munt werd geparfumeerd.

BELEEFDHEID

EEN Engelsman werd van een vreemde ziekte genezen. Van de leeftijd van negen jaar vloekte hij voortdurend, en gebruikte alleen grove woorden. Ten gevolge van deze manie verloor hij vele vrienden en verschillende betrekkingen. Ten einde raad begaf hij zich naar het ziekenhuis en daar liet men hem een behandeling met... koolzuur ondergaan. Thans spreekt hij veel beleefder !

BEZUINIGING

MEN heeft in Buckingham Palace te Londen telefooncellen geïnstalleerd. Koningin Elizabeth heeft dit bevolen, omdat ze tamelijk geërgerd was door het bedrag van de jongste telefoonrekening : bijna een half miljoen ! Voortaan zullen de babbelzieke paleisbedienden enkele stuivers in het toestel moeten steken, alvorens vrije loop te kunnen geven aan hun woordenvloed. De koningin heeft beslist, zelf het goede voorbeeld te geven : wanneer ze op reis is, zal ze niet meer alle dagen naar haar kinderen bellen, en vooraleer zich op reis te begeven, zal ze enkele toespraakjes tot haar kroost op band laten nemen. Deze opnamen zullen dan iedere avond alvorens prins Charles en prinses Ann zich te bed begeven afgedraaid worden. Wanneer koningin Elizabeth zich in Australië of in Canada zal bevinden, zal ze zich er toe beperken tot haar kinderen te zeggen : « Goede nacht. Wees braaf. »

Binnen drie weken

ZAL HET WEEKBLAD KUIFJE ELF JAAR BESTAAN

Ter gelegenheid van deze verjaardag zullen wij een

Sensationeel nummer publiceren

Het weekblad « KUIFJE » : 12e jaargang. Lombard Uitgeven. Lombardstraat, 24, Brussel. — P.C.R. : 1909.16. — *Uitgever-Directeur :* Raymond Leblanc, Isidoor Gerardlaan, 9, Brussel. — *Heliodruk :* De Drukkerijen C. Van Cortenbergh, 290-292, Van Volxemlaan, Vorst-Brussel. — KUIFJE-Holland : Singel 353, Dordrecht. — Tel. : 3653 — Giro 655.380 — *Abonnement : 5 fl. per kwartaal.*

NEDERLAND : 60 cent. - CANADA en de USA : 15 Cents. BELGISCH CONGO en het buitenland : 10 F.

HIER KAN MEN KUIFJE KRIJGEN IN HET BUITENLAND :

Congo : KUIFJE CONGO - P. B. 449, Leopoldstad (B.C.)
Frankrijk : DARGAUD S. A., 60, Chaussée d'Antin, Paris IXe.
Zwitserland : INTERPRESS S. A., 1, rue Beau-Séjour, Lausanne.
Canada en U.S.A. : PERIODICA inc. 5090, av. Papineau, Montréal 34 (Qué)

ABONNEMENTSTARIEF

	België	*Belg. Congo en buitenland*	*Canada en Ver. Staten*
3 maanden ...	95,— F.	105,— F.	$ 2.00
6 maanden ...	180,— F.	205,— F.	$ 4.00
1 jaar	350,— F.	400,— F.	$ 7.00

Oplage gekontroleerd door Deveа. DEVEA

5-9-57

DE AVONTUREN VAN KUIFJE

COKES IN STOCK

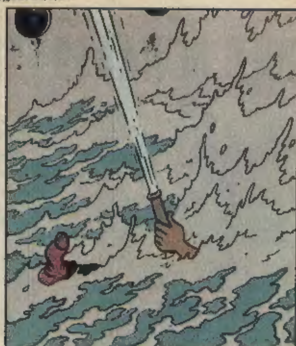
DOOR HERGÉ

Onze vrienden blussen de brand die aan boord van de «Ramona» is uitgebroken...

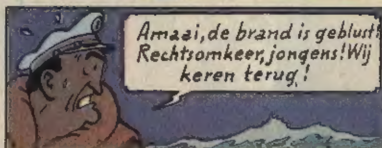

Amaai, de brand is geblust! Rechtsomkeer, jongens! Wij keren terug!

